

# РЕШЕНИЕ

№ 27357

гр. София, 13.08.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в**  
публично заседание на 03.07.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Стоян Тонев**

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **12637**  
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Витамин Е“ ЕООД ЕИК[ЕИК] подадена чрез адв. Я. Д., срещу  
Решение № 1040-21-689/20.11.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което са  
потвърдени задължителни предписания № ЗД-1-21-01704152 / 30.09.2024г., издадени от  
контролен орган в ТП на НОИ С. –град.

В жалбата на „Витамин Е“ ЕООД се иска отмяната на Решение № 1040-21-689/20.11.2024 г. на  
директора на ТП на НОИ – С. – град, с което са потвърдени задължителни предписания № ЗД-1-  
21-01704152 / 30.09.2024г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С. –град, като  
незаконособразен акт, постановен при съществено нарушение на  
административнопроизводствени правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и  
несъответен на целта на закона. В контекста на претендираното основание по чл.146 т.3 от АПК  
се посочва, че съдържащото се в обжалваното решение твърдение на административния орган за  
надлежно изяснена фактическа обстановка в хода на административното производство и  
съответно събрани доказателства е голословно, тъй като и в първоначалния административен акт  
и в потвърждаващото го решение, не е изследван въпроса, не са събрани доказателства и не са  
обсъдени представените от проверяваното лице такива относно съществуването през процесиите  
периоди на валидно възникнали управленски правоотношения между дружеството -  
жалбоподател и осигуреното лице и фактически осъществяваната от последното трудова дейност.  
Необсъждайки функциите, предмет на сключените между жалбоподателя и осигуреното лице  
договори за управление от 01.09.2018 г. и 06.08.2021 г., съответно не изследвайки действителния  
характер на осъществяваната трудова дейност и формирайки решаващия си извод за погрешно

деклариране единствено и само на липсата на вписване на осигуреното лице като управител на дружеството - жалбоподател в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/, административният орган е постановил обжалвания акт в нарушение на изискванията на чл. 35 и чл. 36 от АПК, изискващи издаването му след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за статута на осигуряваното лице, както и на тези по чл. 9 от АПК за служебно събиране на доказателства. Това било така, защото съобразно дадената от административния орган възможност, в хода на проверката дружеството - жалбоподател е представило договори за управление от 01.09.2018 г. и от 06.08.2021 г., имащи за предмет действително възлагане на управлението на дружеството - жалбоподател на изпълнителя Р. П., в качеството му на управител. Видно от съдържанието на клаузите на чл. 1 до чл. 8, предвиждащи възлагането на управлението и представителството на дружеството, сключването на търговски сделки и сделки на разпореждане с имуществото на дружеството, осъществяването на ръководни и контролни функции по отношение на целия нает от дружеството персона при осъществяване на ежедневната му оперативна и търговска дейност, именно изпълнителят по договорите е организирал, контролирал и спомагал за осъществяването на цялостната търговска и оперативна дейност на дружеството, в това число и по отношение на всички назначени в него лица, което му придава качеството на управител. Макар и през периодите 01.09.2018 г. - 31.01.2020 г. и 06.08.2021 г. - 10.03.2024 г. изпълнителят по договорите за управление да не е бил вписан като управител на дружеството - жалбоподател по партидата му в ТРРЮЛНЦ, от установеното в хода на административното производство обстоятелство, че е имал сключени с дружеството договори за управление и въз основа на тях е изпълнявал фактически управителни функции по отношение на дейността на последното, по отношение на осигурителя и осигуреното лице възникналите правни последици са именно тези предвидени в чл. 4, ал.1, т. 7 от КСО. Така установеното, от събраните в хода на административното производство доказателства, упражняване на трудова дейност по договорите за управление от 2018 г. и 2021 г. е предвиденият в чл. 4, ал. 1 от КСО юридически факт, определят изпълнителя по договорите за управление като лице, подлежащо на задължително социално осигуряване в хипотезата на чл. 4, ал.1, т. 7 от КСО. Вписването по партидата на осигурителя в Търговския регистър на факта на възлагане на управлението на дружеството на осигуреното лице не е сред условията за валидно възникване на правоотношението по управленските договори и не е предвидено като изискване за възникване на задължението за осигуряване в процесията хипотеза. Актът е постановен и при друго съществено процесуално нарушение, състоящо се в лишаването на заинтересованата страна - Р. И. П. от участие в административното производство. В нарушение на чл. 35 от АПК, постановявайки акта си административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства по случая, в частност не е изяснил и обсъдил позицията на осигуреното лице, имащо качеството на заинтересована страна и волята и интересът му правоотношенията му с осигурителя да бъдат уредени като трудови и/или приравнени на трудовите такива и законното му и обосновано очакване в тази връзка за придобиване на трудов стаж, както с оглед фактически извършваната от него трудова дейност, за което му е било изплащано възнаграждение и са били внасяни от осигурителя дължимите, по силата на приравненото на трудовото правоотношение, осигурителни вноски през процесните периоди. Според дружеството - жалбоподател гореописаните нарушения са довели до постановяване на обжалвания акт в нарушение на материалноправните разпоредби, в частност на тези на чл.4, ал.1, чл.10, ал.1 и на §1,ал.1, т.3 от КСО. Административният орган е задължил дружеството- жалбоподател да коригира подадените от него данни за осигуреното лице като декларира правоотношенията им по договорите от 01.09.2018г. и 06.08.2021г. като граждански такива без да са налице законовите предпоставки за това, защото правоотношението на

управителя с дружеството не е гражданско, а приравнено на трудово за целите на социалното осигуряване. Посочва се, че целта на задължителните преписания по чл.108 от КСО е както осигуряването на механизъм за коригиране на нарушения и спазване на законовите изисквания в социалното осигуряване, така и на възможност за контрол на разходите по ДОО, с цел гарантиране правилното управление на социалноосигурителните фондове, предотвратяването на злоупотреби и неефективни разходи в социалното осигуряване. Цитираната специална законова цел, обаче, не дерогира общия принцип за пропорционалност, който задължава административния орган да се въздържа от актове и действия, които са явно несъизмерими с преследваната цел - чл. 6. ал. 5 от АПК. В случая липсвали неправилно извършени и/или неизвършени в дължимия размер осигурителни разходи от страна на дружеството - жалбоподател - твърдения за такива не се съдържали в административната преписка, обжалвания акт, потвърдените с него ЗП или констативния протокол от 30.09.2024 г., и съответно за настъпили вследствие твърдените да са некоректно подадени осигурителни данни имуществени вреди за ДОО. Намесата на административния орган в защита на правилното прилагане на законодателството в областта на социалното осигуряване не е била необходима и обжалвания акт и потвърдените с него задължителни предписания се явяват непропорционални и противоречащи на преследваната законова цел.

АССГ е връчил на Р.П./ лицето по отношение на което са разпоредени промяна в данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО/ препис от Решение № 1040-21-689/20.11.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град и потвърдените с него задължителни предписания № ЗД-1-21-01704152 / 30.09.2024г. Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал. 1 АПК когато административният акт не е бил съобщен на всички засегнати лица, съдът им изпраща съобщение и процедира съгласно разпоредбите на чл. 162, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 АПК. Съгласно Решение № 7973 от 17.07.2025 г. на ВАС по адм. д. № 2089/2025 г., VI о.- „ Неучастието на засегнатите лица, като страни в съдебното производство, поради неизпълнение на разпоредбата на чл.162 АПК, представлява съществено нарушение, водещо до неправилност на решението в настоящата хипотеза при проведеното контролно производство от органите на ТП на НОИ. Досегашната практика на Върховния административен съд, че правоотношенията в този вид производства се развиват между НОИ и осигурителя/работодател, и между НОИ и осигурения със самостоятелни права и участие, вече не се споделя“. Постъпила е жалба от Р. И. П. срещу Решение № 1040-21-689/20.11.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което са потвърдени задължителни предписания № ЗД-1-21-01704152/30.09.2024 г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С. –град и молба с искане за прилагане разпоредбата на чл. 162 ал.3 от АПК. С определение № 19365 от 05.06.2025 г. съдът е присъединил жалбата на Р. И. П., чрез адв. А. Д., САК, съдебен адрес- [населено място] 1303, [улица] вх. Б, ет. 5, към образуваното адм. д. №12637/2024г. на АССГ по жалба на "Витамин Е" ЕООД. С жалбата на П. се иска отмяна на Решение № 1040-21-689/20.11.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което са потвърдени задължителни предписания № ЗД-1-21-01704152 / 30.09.2024г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С. –град, като се преповтарят доводите, цитирани по-горе по жалбата на „Витамин Е“ ЕООД. Не се оспорва, че името на лицето като управител не е вписано в ТР.

В съдебно заседание, жалбоподателят „Витамин Е“ ЕООД се представлява от адв. Д., а жалб.П. участва лично, като жалбите се поддържат по изложените в същите съображения. Искат отмяна на оспорения акт. Заявяват претенции за разноски по делото само за внесените държавни такси. В писмени бележки от 22.04.2025г. от „Витамин Е“ ЕООД, чрез адв.Д. се посочва допълнително, че от събраните по делото доказателства- решения на едноличния собственик на капитала на дружеството от 01.09.2018 г. и от 06.08.2021 г., договори за управление от 01.09.2018

г. и от 06.08.2021 г и др., като и от събраните свидетелски показания, се установява еднозначно, че осигуреното лице Р. П., в качеството му на назначен управител на „Витамин Е“ ЕООД, с определено в решенията от 01.09.2018 г. и от 06.08.2021 г. работно време и място, в посочените периоди е организирал, контролирал и спомагал за осъществяването на цялостната търговска и оперативна дейност на дружеството, в това число и по отношение на всички назначени в него лица, което му придава качеството на управител.

В с.з. ответникът - директор на ТП на НОИ – С. – град, се представлява от юрк.В. която моли съдът да отхвърли оспорването по жалбите. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С писмени бележки от 22.04.2022г. се посочва, че предмет на настоящия спор е законосъобразността на Решение № 1040-21-689/20.11.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град и се свежда до разрешаване на въпроса правомерно ли са подавани данни по чл. 5 ал.4, т.1 от КСО от „Витамин Е“ ЕООД за Р. П. за цитираните периоди, за да може да се приеме, че за лицето правилно са подавани данни по чл. 5 ал.4, т.1 от КСО с код осигурен „10“- за изпълнители по договори за управление и контрол. Намира се за неоснователни твърденията за нарушения на административнопроизводствените правила, материалния закон и за несъответствие с целта на закона. Посочва се, че правомощията на контролните органи по чл. 107 от КСО са регламентирани в чл.108 ал.1 от КСО и чл.4, ал.1 от Инструкция № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт. В глава пета от Инструкция № 1 се съдържа регламентацията по издаване на задължителни предписания, като според чл. 37, ал.1, при нарушаване на разпоредбите на нормативните актове по ДОО, включително и на сключените за съответната година договори за провеждане на дейността по профилактика и рехабилитация, Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя във връзка с възложените на НОИ дейности контролните органи по чл. 3, т. 1 и 3 дават задължителни предписания на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване. С оглед на коментираните правомощия, в конкретния случай са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-01704152 / 30.09.2024г., с които е указано на „Витамин Е“ ЕООД да коригира подадените данни по чл. 5 ал.4, т.1 от КСО за Р. П. за периоди от 01.09.2018г. до 31.01.2020г. и от 06.08. 2021г. до 10.03.2024г., вкл. тъй като е прието че са подавани с код осигурен „10“- за изпълнители по договори за управление и контрол, без основание за този код осигурено лица. Това е така, защото видно от Търговския регистър, управител и едноличен собственик на капитала на „Витамин Е“ ЕООД е Г. Г.. Съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1, т. 7 от КСО, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са управителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролните органи на търговски дружества, синдиците и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни подразделения или на други юридически лица, създадени със закон. Вписването на тези лица в ТРРЮЛНЦ е уредено в Търговския закон и Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. О. и неговото заличаване имат действие по отношение на трети добросъвестни лица след вписването им. Едва след вписването лицето ще може да упражнява трудова дейност по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО в качеството му

на управител на търговско дружество и като правна последица подлежи на осигуряване на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО. По силата на чл. 7 ал.1 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, вписаното обстоятелство се смята, че е станало известно на третите добросъвестни лица от момента на вписването. Следователно по отношение на трети добросъвестни лица, включително и на ТП на НОИ С. град, невписаните обстоятелства се считат за несъществуващи.

В съдебно заседание СГП не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със Заповед № ЗР – 5 -21-01657898/30.07.2024г. на Е. Л./за ръководител на ТП на НОИ С.-град/, във връзка с постъпил сигнал с вх.№4023-21-487/25.07.2024г. от отдел Парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания относно коректността на данните по чл. 5, ал.4 т.1 от КСО, подадени от осигурителя „Витамин Е“ ЕООД за Р. П. за периодите от 01.09.2018г. до 31.01.2020г. и от 06.08.2021г. до 10.03.2024г. е възложено извършване на проверка по разходите на ДОО на дружеството. За резултатите от проверката е изготвен Констативен протокол № КП-5-21-01704150/30.09.2024г., според който по данни от информационната система на НОИ и П./ регистъра на осигурените лица/ за периодите от 01.09.2018г. до 31.01.2020г. и от 06.08.2021г. до 10.03.2024г. за Р. П. са подавани данни по чл.5, ал.4 от КСО с код „10“- като лице, осигурено по договор за управление и контрол. Представени са договори за управление от 01.09.2018г. и от 06.08.2021г. сключени между „Витамин Е“ ЕООД, представлявано от едноличния собственик на капитала Г. Г., и Р. П., който приема да управлява дружеството срещу брутно месечно възнаграждение в размер на 980 лева месечно. Договорите влизат в сила от 01.09.2018г. и съотв. от 06.08.2021г., като са безсрочни. Представени са фишове за касово плащане на уговореното месечно възнаграждение за септември 2018г.- януари 2020г. и за август 2021г. – март 2024г. Съгласно Констативен протокол № КП-5-21-01704150/30.09.2024г. при справка в ТР е видно, че от 09.07.2018г. като едноличен собственик и управител на „Витамин Е“ ЕООД е вписана Г. Г., като липсват данни за вписване на П. като управител на дружеството. Тъй като П. не е бил вписан като управител на „Витамин Е“ ЕООД в търговския регистър, контролният орган в ТП на НОИ С. –град е приел, че за периодите от 01.09.2018г. до 31.01.2020г. и от 06.08.2021г. до 10.03.2024г., с декларация обр. № 1 са подавани данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО с вид осигурен „10“- за изпълнители по договори за управление и контрол без основание за този вид осигурено лице по чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО. В тази връзка са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01704152 / 30.09.2024г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С. –град, връчени на 30.09.2024г. на управителя на дружеството Г. Г., съгласно които осигурителят „Витамин Е“ ЕООД следва да коригира подадените данни за П., за периодите от 01.09.2018г. до 31.01.2020г. и от 06.08.2021г. до 10.03.2024г., като за осигурен по чл. 4, ал.3, т.5 от КСО- като лице полагащо труд без трудово правоотношение.

Задължителните предписания са оспорени от „Витамин Е“ ЕООД пред Директора на ТП на НОИ С. град. С Решение № 1040-21-689/20.11.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01704152 / 30.09.2024г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С. –град.

Директорът на ТП на НОИ е посочил, че във вътрешните отношения между собственика на дружеството и управителя решението за назначаване на управител има

незабавно действие, но за да може да упражнява предвидените в чл. 141 от ТЗ управленчески и представителни функции по отношение на трети лица, управителят трябва да бъде вписан в ТР. Посочено е, че вписването има конститутивно действие по отношение на трети за дружеството лица, включително и за осигурителното отношение с НОИ и е цитирана съдебна практика. Релевантно вписване в търговския регистър на Р. П. като управител на „Витамин Е“ ЕООД не е извършено нито през 2018г., нито през 2021г. когато са сключени договорите за управление. Съответно, с Решение № 1040-21-689/20.11.2024 г. Директорът на ТП на НОИ – С. – град е потвърдил Задължителни предписания № ЗД-1-21-01704152 / 30.09.2024г.

От приложените по административната преписка доказателства е видно, че от 09.07.2018г. Г. Г. е вписана като едноличен собственик и управител на „Витамин Е“ ЕООД, а П. не е бил вписван като управител на „Витамин Е“ ЕООД в търговския регистър, за което не се и спори.

По делото са представени Решения на Е. /едноличния собственик на капитала/ на Витамин Е“ ЕООД за избиране на П. за управител на дружеството, респективно за освобождаването му. На основание чл. 140, ал. 1 ТЗ решенията на общото събрание, които се отнасят до вписванията по чл. 119, ал. 2, сред които е назначаването на управител, трябва да бъдат вписани в търговския регистър. Не се спори, че представените решения не са вписани.

Приети са документите от административната преписка и представените от страните. Събрани са гласни доказателства. Показанията на П. се изключиха от ценената съвкупност, тъй като същият е страна по делото. Показанията на св.Г. Р. се ценят като достоверни. Р. свидетелства, че дружеството е осъществявало дейност през процесните периоди и че П. е изпълнявал функции на управител.

Жалбите са допустими, подадени от активно легитимирани лица, срещу подлежащ на обжалване акт, в определения от закона срок по чл. 118, ал. 1 от КСО за жалбоподателя „Витамин Е“ ЕООД, като адресат на оспорения акт, респективно в срока по чл. 162, ал. 3 от АПК за жалбоподателя Р.П., и при липса на отрицателни процесуални предпоставки.

С оглед твърденията на страните, предметът на служебна проверка и по съществото на спора, съдът съобрази и приема:

Процесното Решение, както и оспорваните пред директора на ТП на НОИ са задължителни предписания са постановени от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 3 КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ се подават жалбите срещу задължителните предписания на контролните органи по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО. Налице е заповед № 1712 от 17.08.2015г. на управителя на НОИ с която постановилият оспорваното решение Т. В. е преназначен за директор на ТП на НОИ С.-град.

Съгласно чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО контролните органи на НОИ при изпълнение на служебните си задължения: дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт. Проверката на „Витамин Е“ ЕООД е образувана въз основа Заповед № ЗР-5-21-01657898/30.07.2024г. на Е. Л./за ръководител на ТП на НОИ С.-град/. С посочената заповед е възложено извършване проверка на дружеството по разходите на ДОО от контролен орган Р. Г., главен инспектор, която е издала задължителните предписания.

Оспореното Решение на директора на ТП на НОИ С. - град е валидно, обективизирано в

предвидената в закона писмена форма, съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, подписано е от неговия издател.

В случая с Решението на директора на ТП на НОИ С. - град са потвърдени задължителни предписания № ЗД-1-21-01704152 / 30.09.2024г., с които е указано на „Витамин Е“ ЕООД да коригира подадените данни по чл. 5 ал.4, т.1 от КСО за Р. П. за периоди от 01.09.2018г. до 31.01.2020г. и от 06.08. 2021г. до 10.03.2024г., вкл., като е прието, че са подавани данни вид осигурен „10“ без основание за осигурено лице по чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО и осигурителят следва да коригира подадените данни за П. като за осигурен по чл. 4, ал.3, т.5 от КСО- като лице полагащо труд без трудово правоотношение.

Задължителните предписания са издадени след проведено производство по реда на чл. 108 КСО, във връзка с Инstrukция № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт спрямо осигурителя.

Оспореното решение и потвърдените с него задължителни предписания са издадени при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Вярно е становището на административния орган за значението на вписването името на управителя в ТР .

По силата на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО в кръга на лицата задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са и управителите, респ. изпълнителите по договор за управление и контрол на търговското дружество.

Съгласно чл. 147 ал. 1 изр.първо от ТЗ едноличният собственик на капитала управлява и представлява едноличното дружеството с ограничена отговорност лично или чрез определен от него управител. Отношенията между дружеството и управителя се уреждат с договор за възлагане на управлението. Договорът се сключва в писмена форма от името на дружеството чрез лице, оправомощено от общото събрание на съдружниците или от едноличния собственик. /чл.141 ал.7 от ТЗ/. В съответствие с текста на чл. 119, ал. 2 във вр. с ал.1 т.2 от ТЗ в търговския регистъра се вписва назначения управител или управители на дружеството.

При анализа на субектния състав на осигурителното правоотношение се разграничат следните хипотези: осигурително правоотношение между осигурителния орган и осигурителя; осигурително правоотношение между осигурителния орган и осигуреното лице; осигурително правоотношение между осигурителния орган и самоосигуряващото се лице.

Предметът на спора е детерминиран от първите два вида правоотношения, като и в двата случая осигурителният орган е трето лице досежно трудовото правоотношение (работодател – работник), от което произтича осигурителното. В този смисъл вътрешните за търговското дружество правоотношения не могат да обвързват трети на тях лица докато не бъдат надлежно оповестени.

С оглед изложеното, в своята трайна практика Върховният административен съд приема, че вписването е елемент от фактическия състав, пораждащ действието на взетото решение за възлагане на управлението на ЕООД. Вписването в Търговския регистър на управителя на ЕООД е от значение за правоотношенията на дружеството – осигурител с трети лица, вкл. и за осигурителното правоотношение с Националния осигурителен

институт. Надлежното упражняване на управленческите и представителни функции на лицето са обусловени от вписването на законоустановените данни в Търговския регистър. Лице, на което е възложено управлението на ЕООД, но едновременно с това не е извършено вписване в търговския регистър, не може да упражнява трудова дейност по смисъла на чл. 10 КСО като управител на търговското дружество и като правна последица да подлежи на осигуряване по реда на чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО. В същия смисъл са решение № 4573 от 16.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14622/2019 г., VI о., решение № 2643 от 21.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 9008/2018 г., VI о., решение № 6296 от 19.05.2017 г. по адм. д. № 2842/2017 г. на ВАС, VI о. и решение № 15852/21.12.2017 г. по адм. дело № 4364/2017 г. на ВАС, VI о., решение № 1264 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13185/2016 г., VI о., решение № 13589/14.12.2015 г. по адм. дело № 4409/2015 г. на ВАС, VI о.; решение № 5147/14.04.2014 г. по адм. дело № 786/2014 г. на ВАС, VI о.; решение № 9412/07. 07.2014 г. по адм. дело № 5418/2014 г. на ВАС, VI о.; решение № 5552/25.05.2006 г. по адм. дело № 1436/2006 г. на ВАС, VI о. и мн. други.

Задължителните предписания по чл.108 от КСО са издадени в съответствие с целта на закона за осигуряване спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване.

Относно доводите за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила:

В актуалната практика на ВАС - Решение № 7973 от 17.07.2025 г. на ВАС по адм. д. № 2089/2025 г., VI о. се приема: „... Видно от чл. 162, ал. 1 АПК, когато административният акт не е бил съобщен на всички засегнати лица, съдът им изпраща съобщение и процедира в зависимост от изпълнението на различните хипотези в чл. 162, ал. 1, 2 и 3 АПК..... в производствата по издаване на задължителни предписания като страни е задължително конституирането и на осигурените лица, които следва да участват в административните производства. На тях следва да се връчват издадените актове и те следва да участват на общо основание в този процес, за да могат да защитят своите права и интереси, независимо от правата и интересите на техните работодатели/осигурители /в този смисъл Решение № 4637 от 7.05.2025 г. на ВАС по адм. д. № 9174/2024 г., VI о., Решение № 5685 от 2.06.2025 г. на ВАС по адм. д. № 344/2025 г., VI о., Решение № 7696 от 10.07.2025 г. на ВАС по адм. д. № 1861/2025 г., VI о./...“

Относно неспазването на чл. 61, ал. 1 АПК/ невръчване на акта/, същото не може да бъде от категорията на съществения. Неизпълнението от органа на задължението му по чл. 61, ал. 1 АПК не може да доведе до отмяна на акта, като аргумент в тази насока дава чл. 162, ал. 1 АПК, от който е видно, че несъобщеният акт може да се доведе до знание на засегнатите и от съда. Това процесуално нарушение никога не може да се отрази на съдържанието на крайния акт, тъй като следва по време издаването му.

Несъмнено административнопроизводствените правила са гаранция от една страна за постановяването на законосъобразен административен акт, а от друга - за защита правата и интересите на участниците в административното производство. Не всяко нарушение на административнопроизводствените правила е основание за отмяна на административния акт, а само това, което е съществено. Действалата до 22.02.2021 г. разпоредба на чл. 168, ал. 4 АПК, определяща като съществено нарушение на административнопроизводствените правила всички случаи, когато вследствие на нарушаване на задължението за уведомяване гражданин или организация са били

лишени от възможността да участват като страна в производството по издаване на индивидуален административен акт, съобразно законодателната воля, е отменена и не е действащо право. Теорията и съдебната практика са установили, че съществено нарушение на административнопроизводствени правила е налице единствено тогава, когато неизпълнение на вменено от законодателя задължение е променило обективирания в акта на административния орган правен резултат. Преценката за характера и тежестта на допуснатия процесуален пропуск следва да е винаги конкретна, съобразена със спецификата на отделния казус, като нарушението е съществено и попада в обхвата на чл. 146, т. 3 от АПК само тогава, когато то е повлияло или би могло да повлияе върху съдържанието на обективирания в акта властническо волеизявление. В случая административният орган действа в условията на обвързана компетентност, а допуснатите нарушения по чл.26 АПК, чл.34 АПК не са съществени, тъй като не са повлияли и не биха могли да повлияят върху съдържанието на обективирания в акта властническо волеизявление. Спорен в конкретния казус се явява въпросът относно наличието на основание за осигуряване по реда на чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО на лице, изпълняващо длъжността управител, по договори за управление на търговско дружество, което не е вписано в Търговския регистър и дали това лице де юре е управител и има функциите на управител на дружеството спрямо трети лица, вкл. НОИ. По делото не се спори, че за управител на дружеството е вписано друго лице, а името на П. не е вписано в Търговски регистър като управител. Не са вписани решенията на едноличния собственик за капитала за избирането му като управител. По силата на чл. 147 ал.2 от ТЗ, едноличният собственик решава въпросите от компетентността на общото събрание, за което се съставя протокол в съответната за решенията на общото събрание форма. На основание чл. 140, ал. 1 ТЗ решенията на общото събрание, които се отнасят до вписванията по чл. 119, ал. 2, сред които е назначаването на управител, трябва да бъдат вписани в търговския регистър. В конкретния казус с издадените предписания, потвърдени с оспореното решение на директора на ТП на НОИ С. град, се отрича качеството на осигурено лице по чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО на лицето именно, поради липса на вписването му като управител в ТР. В конкретния казус, в хода на административното производство са събрани и оценени относимите и необходимите доказателства, чрез които напълно са изяснени правно значимите факти и обстоятелства, което се изисква от разпоредбата на чл. 35 от АПК. Предвид липса на релевантното вписване в Търговския регистър на лицето като управител, не може да се допусне възможност за друг правен резултат, противоположен на възприетото от административния орган решение. Ето защо като се съобрази и обстоятелството, че пред съда правото на защита на жалбоподателя П. е било осигурено в пълния обем, при липсата на съмнение относно установените по делото правно значими факти, неуведомяването на му за началото на административното производство не представлява съществено процесуално нарушение. Така, в Решение № 12286 от 1.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6016/2021 г., V о се приема: „...в случая допуснатото нарушение от АО на чл. 26 и чл. 34 АПК не е от категорията на съществените, защото не се отразява на съдържанието на завършващия производството административен акт. Дружеството и... са упражнили правото си на съдебно оспорване, при което са разполагали с възможност да представят доказателства, евентуално несъбрани от АО, и да упражнят в пълен обем правото си на защита“, а в Решение № 1024 от 3.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 9752/2021 г., V о. – „... разпоредбата на чл.168, ал.4 от АПК ...е

отменена ... съобразявайки обстоятелството че пред съда правото на защита на жалбоподателя е било осигурено в пълен обем, при липсата на съмнение относно установените по делото факти, неуведомяването на жалбоподателя за началото на административното производство не представлява съществено процесуално нарушение“

По горните съображения, оспореното решение на директора на ТП на НОИ –С. град е законосъобразно, а жалбите се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени. Предвид изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на процесуалния представител на ответника, такова следва да се присъди на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което и в полза на ТП на НОИ –С. град да се определи в размер от 100 /сто/ лева. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 81 състав

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на „Витамин Е“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и по жалбата на Р. И. П. с ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-689/20.11.2024 г. на Директора на ТП на НОИ – С. - град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01704152/ 30.09.2024г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С. –град. ОСЪЖДА „Витамин Е“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и Р. И. П. с ЕГН [ЕГН] да заплатят в полза на Национален осигурителен институт сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

#### СЪДИЯ: